

२०७२ वैशाख ११ शुक्रवार २४-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- आफू माथि रहम (दया) गर, बाबाले जुन मत दिनुहुन्छ त्यसमा चल्थौ भने अपार खुशी रहनेछ, मायाको श्रापबाट बचिरहनेछौ ।”

प्रश्न:- मायाको श्राप किन लाग्छ ? श्रापित आत्माको गति के हुन्छ ?

उत्तर:- (१) बाबा र पढाइको (ज्ञान रत्नहरूको) निरादर गर्नाले, आफ्नो मतमा चल्नाले मायाको श्राप लाग्छ, (२) आसुरी चलन छ, दैवीगुण धारण गर्दैनन् भने आफैँमाथि निर्दयी बन्छन् । बुद्धिमा ताला लाग्छ । उनीहरू बाबाको दिलमा चढ्न सक्दैनन् ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूलाई यो त अब निश्चय छ- हामीलाई आत्म-अभिमानी बन्नु छ र बाबालाई याद गर्नु छ । माया रूपी रावण जुन छ त्यसले श्रापित, दुःखी बनाइदिन्छ । श्राप अक्षर नै दुःखको हो, वर्सा अक्षर सुखको हो । जुन बच्चाहरू वफादार, फरमानबरदार (आज्ञाकारी) छन्, उनीहरूले राम्रोसँग जान्दछन् । जो नाफरमानबरदार (अवज्ञाकारी) छ, त्यो बच्चा होइन । चाहे उसले आफूलाई जेसुकै सम्भियोस् तर बाबाको दिलमा चढ्न सक्दैन, वर्सा पाउन सक्दैन । जो मायाले भनेकोमा चल्छ र बाबालाई याद पनि गर्दैन, कसैलाई सम्झाउन सक्दैन । अर्थात् आफूलाई आफैँले श्रापित गर्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- माया बडो शक्तिशाली (जबरदस्त) छ । यदि बेहदको बाबाले भन्नुभएको पनि मान्दैनन् भने अवश्य मायाले भनेको मान्छन् । मायाको वश हुन्छन् । भनाइ छ नि- प्रभू की आज्ञा शिर माथे । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, पुरुषार्थ गरेर बाबालाई याद गर्नु भने मायाको गोदबाट (काखबाट) निस्किएर प्रभुको गोदमा आउनेछौ । बाबा त बुद्धिमानहरूका बुद्धिमान हुनुहुन्छ । बाबाले भनेको मानेनौ भने बुद्धिमा ताला लाग्नेछ । ताला खोल्ने एक बाबा नै हुनुहुन्छ । श्रीमतमा चलेनन् भने उनीहरूको के हालत होला ! मायाको मतमा केही पनि पद पाउन सक्नेछैनन् । हुन त सुन्छन् तर धारणा गर्न सक्दैनन्, न गराउन सक्दछन् भने उसको के हालत होला ! बाबा त गरिब निवाज हुनुहुन्छ । मनुष्यहरूले गरिबहरूलाई दान गर्छन् भने बाबा पनि आएर कति बेहदको दान गर्नुहुन्छ । यदि श्रीमतमा चल्दैनन् भने एकदम बुद्धिमा ताला लाग्न जान्छ । फेरि के प्राप्ति गर्नेछन् ! श्रीमतमा चल्ने नै बाबाको बच्चा ठहरिए । बाबा त रहमदिल (दयालु) हुनुहुन्छ । जान्नुहुन्छ बाहिर जाने बित्तिकै मायाले एकदम खत्तम गरिदिनेछ । कसैले आत्म-हत्या गर्छन् भने पनि आफ्नै सत्यानाश गर्छन् । बाबाले त सम्झाइरहनुहुन्छ- आफू माथि रहम गर, श्रीमतमा चल, आफ्नै मतमा नचल । श्रीमतमा चल्नाले खुशीको पारा चढ्नेछ । लक्ष्मी-नारायणको अनुहार हेर कस्तो खुशनुमः छ । पुरुषार्थ गरेर यस्तो उच्च पद पाउनुपर्छ नि । बाबा अविनाशी ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ भने उहाँको निरादर किन गर्नु ! रत्नहरूले भोली भर्नुपर्छ । सुन्न त सुन्छन् तर भोली भर्दैनन् किनकि बाबालाई याद गर्दैनन् । आसुरी चलन चल्छन् । बाबा बारम्बार सम्झाइरहनुहुन्छ- आफू माथि रहम (दया) गर, दैवीगुण धारण गर । त्यो हो नै आसुरी सम्प्रदाय । त्यसलाई बाबा आएर परिस्तानी बनाउनुहुन्छ । परिस्तान स्वर्गलाई भनिन्छ । मनुष्यहरू कति धक्का खाइरहन्छन् । संन्यासीहरूको पासमा जान्छन्, सम्भन्छन्- मनलाई शान्ति मिल्नेछ । वास्तवमा यो अक्षर नै गलत छ, यसको कुनै अर्थ छैन । शान्ति त आत्मालाई चाहिन्छ नि । आत्मा स्वयं शान्त स्वरूप छ । यस्तो पनि भन्दैनन्- आत्मालाई शान्ति कसरी मिल्छ ? भन्दछन्- मनलाई शान्ति कसरी मिल्छ ? अब मन के हो, बुद्धि के हो, आत्मा के हो, केही पनि जान्दैनन् । जे पनि

२०७२ वैशाख ११ शुक्रवार २४-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भन्छन् अथवा गछन् त्यो सबै हो भक्तिमार्ग । भक्तिमार्गकाहरू सिँढी तल भर्दा-भर्दा तमोप्रधान बन्दै जान्छन् । चाहे कसैसँग धेरै धन, सम्पत्ति आदि छ तर छन् त फेरि पनि रावण राज्यमा नि ।

तिमी बच्चाहरूले चित्रहरूमा सम्झाउन पनि धेरै राम्रो अभ्यास गर्नु छ । बाबा सबै सेन्टरका बच्चारूलाई सम्झाइरहनुहुन्छ, नम्बरवार त छन् नि । कति बच्चाहरूले राजाई पद पाउने पुरुषार्थ गर्दैन् भने प्रजामा गएर के बन्दैछन् ! सेवा गर्दैन्, आफूमाथि दया आउँदैन्— हामी गएर के बन्दैछौ । यसबाट बुझिन्छ ड्रामामा यिनको पार्ट यति नै छ । आफ्नो कल्याण गर्नको लागि ज्ञानको साथ-साथै योग पनि होस् । योगमा रहँदैन् भने केही पनि कल्याण हुँदैन । योग विना पावन बन्न सक्दैन् । ज्ञान त धेरै सहज छ तर आफ्नो कल्याण पनि गर्नु छ । योगमा नरहनाले केही पनि कल्याण हुँदैन । योग विना पावन कसरी बन्छौ ? ज्ञान अलग (भिन्न) चीज हो, योग अलग चीज हो । योगमा धेरै कच्चा छन् । याद गर्ने अक्कल नै आउँदैन् । त्यसैले याद विना विकर्म कसरी विनाश हुन्छ ? फेरि सजाय धेरै खानुपर्छ, धेरै पछुताउनुपर्छ । त्यो स्थूल कमाई गरेनन् भने कुनै सजाय खाँदैन्, यसमा त पापहरूको बोझ शिरमा छ, त्यसको धेरै सजाय खानुपर्छ । बच्चा बनेर आज्ञा मानेनन् भने धेरै सजाय मिल्छ । बाबा त भन्नुहुन्छ— आफूमाथि दया गर, योगमा बस । नत्र फोकटमा आफ्नो घात गर्छन् । जसरी कोही माथिबाट खस्छन्, मरेन भने ऊ हस्पिटलमा परिरहनेछ, चिल्लाइरहनेछ । बेकारमा आफैँलाई धक्का दियो, मरेन, बाँकी के कामको रह्यो । यहाँ पनि यस्तै छन् । चढ्नु छ धेरै उच्च । श्रीमतमा चल्दैन् भने गिर्न पुग्छन् । पछि गएर हरेकले आफ्नो पदलाई देख्नेछन्— हामी के बन्दैछौ ? जो सेवाधारी, आज्ञाकारी हुन्छन्, उनीहरूले नै उच्च पद पाउँछन् । नत्र गएर दास-दासी आदि बन्दैछन् । फेरि सजाय पनि धेरै कडा मिल्नेछ । त्यस समय दुवै मानौं धर्मराजको रूप बन्छन् । तर बच्चाहरूले बुझ्दैन्, भूल गरिरहन्छन् । सजाय त यहाँ खानुपर्छ नि । जति जसले सेवा गर्छन्, शोभा दिन्छ । नत्र कुनै कामका रहनेछैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— अरूको कल्याण गर्न सक्दैनौ भने आफ्नो कल्याण त गर । बाँधेलीहरूले पनि आफ्नो कल्याण गरिरहन्छन् । बाबाले फेरि पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— खबरदार रहनु । नाम-रूपमा फँसनाले मायाले धेरै धोखा दिन्छ । भन्छन् बाबा फलानीलाई देखनाले मलाई खराब संकल्प चल्छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कर्मेन्द्रियहरूबाट कहिल्यै पनि खराब काम गर्नु छैन । कोही पनि खराब मानिस जसको चलन ठीक छैन भने सेन्टरमा उसलाई आउन दिनु हुँदैन । स्कूलमा कोही खराब चलन चल्छ भने धेरै मार खान्छ । टीचरले सबैको अगाडि भन्छन्, यसले यस्तो बदचलन चलेको छ, त्यसैले यसलाई स्कूलबाट निकालिन्छ । तिम्रा सेन्टरहरूमा पनि यस्तो नराम्रो दृष्टि हुने आउँछन् भने उनीहरूलाई भगाइदिनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— कहिल्यै कुदृष्टि राख्नु हुन्न । सेवा गर्दैन्, बाबालाई याद गर्दैन् भने अवश्य केही न केही फोहोर वा विकार छ । जसले राम्रो सेवा गर्छन् उनीहरूको नाम पनि प्रख्यात हुन्छ । अलिकति पनि संकल्प आयो, कुदृष्टि गयो भने सम्झनुपर्छ मायाको आक्रमण (वार) हुँदै छ । एकदम छोडिदिनुपर्छ । नत्र वृद्धि हुँदै गएर नोक्सान गरिदिन्छ । बाबालाई याद गर्नु भने बचिरहनेछौ । बाबा सबै बच्चाहरूलाई सावधान गर्नुहुन्छ— खबरदार रहनु, कहीं आफ्नो कुलको नाम बदनाम नगर । कोही गन्धर्वी विवाह गरेर सँगै रहन्छन् भने कति नाम प्रख्यात गर्छन्, कोही फेरि खराब बन्न पुग्छन् । यहाँ तिमी आएका छौ नै आफ्नो सद्गति गर्न, न कि दुर्गति गर्न । नराम्रोभन्दा नराम्रो हो काम, फेरि क्रोध । आउँछन् बाबासँग वर्सा लिनको लागि तर मायाले आक्रमण गरेर श्राप

२०७२ वैशाख ११ शुक्रवार २४-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दिन्छ भने एकदम गिर्न पुगछन् । अर्थात् आफैँलाई श्राप दिन्छन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— बडो सम्हाल राख्नु छ, कोही यस्तो आयो भने उसलाई एकदम धपाइदिनुपर्छ । देखाउँछन् पनि— अमृत पिउन आए फेरि बाहिर गएर असुर बनेर फोहोर गरे । उनीहरूले फेरि यो ज्ञान सुनाउन सक्दैनन् । ताला बन्द हुन जान्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो सेवामा नै तत्पर रहनुपर्छ । बाबाको यादमा रहँदा-रहँदै पछाडि गएर जानु छ घर । गीत पनि छ नि— रात के राही थक मत जाना..... आत्मालाई घर जानु छ । आत्मा नै राही (यात्री) हो । आत्मालाई दैनिक सम्झाइन्छ अब तिमी शान्तिधाम जाने यात्री हो । त्यसैले अब बाबालाई, घरलाई र वर्सालाई याद गरिराख । आफूलाई हेर्नु छ— मायाले कहीं धोका त दिदैन ? मैले आफ्नो पितालाई याद गर्छु ?

उच्चभन्दा उच्च बाबा तर्फ नै दृष्टि रहोस्— यो हो धेरै उच्च पुरुषार्थ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, कुदृष्टि छोडिदेऊ । देह-अभिमान अर्थात् कुदृष्टि, देही-अभिमानी अर्थात् शुद्ध दृष्टि । त्यसैले बच्चाहरूको दृष्टि बाबा तर्फ रहनुपर्छ । वर्सा धेरै उच्च छ— विश्वको बादशाही, सानो कुरा हो ! सपनामा पनि कसैको थिएन होला— पढाइबाट, योगबाट विश्वको बादशाही मिल्न सक्छ । पढेर उच्च पद पायौ भने बाबा पनि खुशी हुनुहुनेछ, टीचर पनि खुशी हुनुहुनेछ, सतगुरु पनि खुशी हुनुहुनेछ । याद गर्दै रह्यौ भने बाबाले पनि पुचकार (धेरै प्यार) गर्दै रहनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, यी कमजोरीहरू निकालिदेऊ । नत्र फोकटमा नाम बदनाम गर्नेछौ । बाबा त विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, सौभाग्य खोल्नुहुन्छ । भारतवर्षका नै १०० प्रतिशत सौभाग्यशाली थिए उनीहरू नै फेरि १०० प्रतिशत दुर्भाग्यशाली बनेका छन् फेरि तिमीलाई सौभाग्यशाली बनाउनको लागि पढाइन्छ ।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ— धर्मका जो प्रमुखहरू छन्, उनीहरू पनि तिम्रो पासमा आउनेछन् । योग सिकेर जानेछन् । म्युजियममा जो टुरिस्ट आउँछन्, उनीहरूलाई पनि तिमी सम्झाउन सक्छौ— अब स्वर्गको ढोका खुल्नेछ । वृक्षमा सम्झाऊ, हेर्नुहोस् तपाईंहरू फलानो समयमा आउनुहुनेछ । हिन्दूहरूको पार्ट फलानो समयमा छ । तिमीले यो ज्ञान सुन्छौ फेरि आफ्नो देशमा गएर बताऊ— बाबालाई याद गर्नु भन्ने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । योगको लागि त उनीहरू चाहना राख्छन् । हठयोगी, संन्यासीहरूले त उनीहरूलाई योग सिकाउन सक्दैनन् । तिम्रो अभियान (मिशन) पनि बाहिर जानेछ । सम्झाउने बडो युक्ति चाहिन्छ । धर्मका जो प्रमुखहरू छन् उनीहरू आउनु छ । तिमीसँग कोही एउटाले पनि यो ज्ञान लग्यो भने एकबाट कतिले बुझ्नेछन् । एउटाको बुद्धिमा आयो भने फेरि अखबार आदिमा पनि छापनेछन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । नत्र बाबालाई याद गर्न कसरी सिक्छन् । बाबाको परिचय त सबैलाई मिल्नु छ । कोही न कोही निस्कनेछ । संग्रहालयमा धेरै पुराना चीजहरू हेर्न जान्छन् । यहाँ फेरि पुरानो ज्ञान सुन्नेछन् । धेरै आउनेछन् । उनीहरूमा कसैले राम्रोसँग बुझ्नेछन् । यहाँबाट नै दृष्टि मिल्नेछ या त अभियान बाहिर जानेछ । तिमीले भन्नेछौ— बाबालाई याद गर्नु भन्ने आफ्नो धर्ममा उच्च पद पाउनेछौ । पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा सबै तल आइसकेका छन् । तल भर्नु अर्थात् तमोप्रधान बन्नु । पोप आदिले यस्तो भन्न सक्दैनन्— बाबालाई याद गर । बाबालाई जान्दै जान्दैनन् । तिम्रो पासमा धेरै राम्रो ज्ञान छ । चित्र पनि सुन्दर बन्दै रहन्छन् । सुन्दर चीज भयो भने संग्रहालय अझै सुन्दर हुनेछ । धेरै आउनेछन् हेर्नको लागि । जति ठूलो चित्र हुनेछ त्यति राम्रोसँग सम्झाउन सक्नेछौ । सोख हुनुपर्छ हामीले यसरी सम्झाऊँ । सधैं

२०७२ वैशाख ११ शुक्रबार २४-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन तिम्रो बुद्धिमा रहोस्- हामी ब्राह्मण बनेका छौं । जति सेवा गर्नेछौं त्यति मान हुनेछ । यहाँ पनि मान त वहाँ पनि मान हुनेछ । तिमी पूज्य बन्नेछौ । यो ईश्वरीय ज्ञान धारण गर्नु छ । बाबाले त भन्नुहुन्छ- सेवामा दौडिराख । बाबाले कहिँ पनि सेवामा पठाउनुहुन्छ, यसमा कल्याण छ । सारा दिन बुद्धिमा सेवाको ख्याल चलनुपर्छ । विदेशीहरूलाई पनि बाबाको परिचय दिनु छ । परमप्रिय बाबालाई याद गर, कुनै पनि देहधारीलाई गुरु नबनाऊ । सबैको सद्गति दाता उहाँ एक बाबा हुनुहुन्छ । अहिले होलसेल मृत्यु सामुन्ने खडा छ, होलसेल (थोक) र रिटेल (खुद्रा) व्यापार हुन्छ नि । बाबा हुनुहुन्छ होलसेल, वर्सा पनि होलसेल दिनुहुन्छ । २१ जन्मको लागि विश्वको राजाई लेऊ । मुख्य चित्र हो नै त्रिमूर्ति, सृष्टि चक्र (गोला), वृक्ष, सिँढी, विराट् रूपको चित्र र गीताको भगवान् को हुनुहुन्छ ? यो चित्र त फस्टक्लास छ, यसमा बाबाको पूरा महिमा छ । बाबाले नै कृष्णलाई यस्तो बनाउनुभएको हो, यो वर्सा परमपिताले (गड फादरले) दिनुभयो । कलियुगमा यति धेरै मनुष्य छन्, सत्ययुगमा थोरै हुन्छन् । यो फेरबदल कसले गर्‍यो ? अलिकति पनि कसैले जान्दैनन् । टुरिस्टहरू धेरै जसो ठूला-ठूला शहरहरूमा जान्छन् । उनीहरूले पनि आएर बाबाको परिचय पाउनेछन् । प्वाइन्ट त सेवाको धेरै मिलिरहन्छ । वेलायतमा पनि जानु छ । एकातर्फ तिमी बाबाको परिचय दिइरहनेछौ, अर्कोतर्फ मारामार चलिरहनेछ । सत्ययुगमा थोरै मनुष्यहरू हुनेछन् भने अवश्य बाँकीको विनाश हुनेछ नि । विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ । जे भइसक्यो त्यो फेरि दोहोरिनेछ । तर कसैलाई सम्झाउन पनि अक्कल चाहिन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सधैं एक बाबा तर्फ नै दृष्टि राख्नु छ । देही-अभिमानी बन्ने पुरुषार्थ गरेर मायाको धोकाबाट बच्नु छ । कहिल्यै कुदृष्टि राखेर आफ्नो कुलको नाम बदनाम गर्नु छैन ।
- २) सेवाको लागि भाग-दौड गरिरहनु छ । सर्भिसएबुल र आज्ञाकारी बन्नु छ । आफ्नो र अरूको कल्याण गर्नु छ । कुनै पनि नराम्रो चालचलन चल्नु छैन ।

वरदान:- निश्चयको अखण्ड रेखाद्वारा नम्बरवन भाग्य बनाउनेवाला विजयको तिलकधारी भव

जो निश्चयबुद्धि बच्चाहरू छन् उनीहरू कहिल्यै पनि कसरी वा यसरीको विस्तारमा जादैनन् । उनीहरूको निश्चयको अटूट रेखा अन्य आत्माहरूले पनि स्पष्ट देख्छन् । उनीहरूको निश्चयको रेखाको लाइन बीच-बीचमा खण्डित हुँदैन । यस्तो रेखावालाको निधारमा अर्थात् स्मृतिमा सधैं विजयको तिलक नजर आउँछ । उनीहरू जन्मिने बित्तिकै सेवाको जिम्मेवारीको ताजधारी हुन्छन् । सधैं ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्नेवाला हुन्छन् । सधैं याद र खुशीको झुलामा झुल्दै जीवन बिताउनेवाला हुन्छन् । यो नै हो नम्बरवन भाग्यको रेखा ।

स्लोगन:- बुद्धिरूपी कम्प्युटरमा फुलस्टपको मात्रा आउनु अर्थात् प्रसन्नचित्त रहनु ।